

תענית פרק ג' משנה ו'

הקדמה: במשנותינו מוכח שגוזרים תענית על שדפון ועל חיה רעה כדין שמובא במשנה הקודמת.

מעשה שירדו זקנים – מעשה היה שירדו חכמים

מירושלים – מהעיר ירושלים

לעריהם – לערים שלהם

וגזרו תענית – והם גזרו תענית

על שנראה – על שהיה נראה

כמלא פי תנור – תבואה בכמות שאפשר לעשות ממנה פת ולמלא את פי התנור

שדפון – אבל נשדפה [ועכשיו כיון שנשדפה התבואה אינה ראויה לשימוש יותר]

באשקלון – בעיר אשקלון [ומפני שהיא מכה מהלכת]

ועוד גזרו תענית – ועל עוד הם גזרו תענית

על שאכלו זאבים – על זאבים שאכלו

שני תינוקות – שני ילדים קטנים

בעבר הירדן – בעבר הירדן [ומפני שהיא מכה מהלכת]

רבי יוסי אומר – רבי יוסי חולק וסובר

לא על שאכלו – לא גזרו תענית על שאכלו הזאבים את שני הילדים

אלא על שנראו – אלא גזרו תענית על שנראו שני זאבים בעיר [ואע"פ

שלא אכלו שזו גם בכלל חיה רעה, וא"כ זה מכה מהלכת]